

вашыѣ чувства, рѣче овчарката; но Зора ще бѣде още по-хубава; азъ имамъ еднаѣ водаѣ, която ще изцѣри лицето ѝ.“ И отистина, подирѣ три дни, лицето на Зорѣ стана както испървомъ; но принцѣтъ ѝ моли да си носи секога прѣвѣса; защото ся боюше да не бы, лошійтъ му братъ, да му ѝ отъмне, ако ѝ видѣше. При туй Лѣжко, който искаше да ся ожени, испрати много живописцы за да му донесѣтъ портретата на най-хубавыѣ дѣвойкы. Той быде увѣсхищеніе прѣнесенъ отъ портрето на Драганѣ, сестра на Зорѣ, и като ѝ доведе въ двора си, ожени ся за неѣ. Зора ся много обезпокои, когато дочу, че сестра ѝ бѣше станала царица; тя не излѣзваше вече, защото знаеше че сестра ѝ бѣше лоша, и че ѝ ненавиждаше. Подирѣ еднаѣ годинѣ, Зора роди сынъ, когото наймѣнувахѣ Доброденко, и когото тя обичаше нѣжно. Малкыйтъ този принцъ, когато почна да хоротува, показваше ся толко разуменъ щото родителитъ му ся много радвахѣ. Единъ день, като бѣше той съ майкѣ си прѣдъ вратѣтъ, тя — майка му — бѣше задремала, и като трѣпна та ся събуди, тя не найдѣ вече сына си. Тя нададе единъ голѣмъ писѣкъ, и потрѣча да го тражи по сичкѣтъ горѣ. Овчарката ѝ напраздно казваше, че сичко що ся случваше ѣ за тѣхно добро, и ся трудеше твърдѣ много за да ѝ утѣши; но на другия день тя ся принуди да припознае, че овчарката имаше право. Лѣжко и жената му, отчаяни че немахѣ дѣца, пратихѣ войници да убійѣтъ тѣхныя сестреникъ; и като видѣхѣ че не можехѣ да го намѣрѣтъ, тѣ турнахѣ Благоя, женѣтъ му и овчаркѣтъ въ еднаѣ ладіѣ (лотка) и ги прѣпратихѣ въ морето, щото никога да ся ни чуѣтъ, ни видѣтъ. Зора, този рѣдъ, повѣрва, че бѣше твърдѣ